

Skarga wniesiona w dniu 21 czerwca 2016 r. – VF Europe/Komisja**(Sprawa T-324/16)**

(2016/C 305/59)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: VF Europe BVBA (Bornem, Belgia) (przedstawiciele: adwokaci H. Vanhulle, B. van de Walle de Ghelcke, C. Borgers i N. Baeten)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 11 stycznia 2016 r. w sprawie zastosowanego przez Królestwo Belgii systemu pomocy państwa dotyczącego zwolnienia z podatku nadwyżki zysków SA.37667 (2015/C) (ex 2015/NN);
- tytułem żądania ewentualnego, stwierdzenie nieważności art. 2–4 tej decyzji;
- w każdym razie obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. W ramach zarzutu pierwszego strona skarżąca twierdzi, że Komisja dopuściła się naruszenia prawa i oczywistego błędu w ocenie, identyfikując dany środek jako pomoc państwa i kwalifikując go jako program pomocowy w rozumieniu art. 1 lit. d) rozporządzenia Rady (UE) 2015/1589 ⁽¹⁾ i art. 107 TFUE.
2. W ramach zarzutu drugiego strona skarżąca twierdzi, że Komisja dopuściła się naruszenia art. 107 TFUE, uchybiła obowiązkowi uzasadnienia oraz dopuściła się oczywistego błędu w ocenie uznając, że belgijski system zwolnień z podatku nadwyżki zysków stanowi środek pomocy państwa.
3. W ramach zarzutu trzeciego strona skarżąca twierdzi, że Komisja dopuściła się naruszenia art. 16 ust. 1 rozporządzenia Rady (UE) 2015/1589 oraz ogólnej zasady pewności prawa i ochrony uzasadnionych oczekiwań, nakazując odzyskanie rzekomej pomocy.
4. W ramach zarzutu czwartego strona skarżąca twierdzi, że Komisja dopuściła się naruszenia art. 2 ust. 6 TFUE i zasady równego traktowania oraz nadużyła swych uprawnień, stosując przepisy z dziedziny pomocy państwa by zakazać stosowania belgijskiego systemu zwolnień z zwolnień z podatku nadwyżki zysków.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (UE) 2015/1589 z dnia 13 lipca 2015 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (Dz.U. 2015, L 248, s. 9).

Skarga wniesiona w dniu 23 czerwca 2016 r. – Paice/EUIPO – Blackmore (DEEP PURPLE)**(Sprawa T-328/16)**

(2016/C 305/60)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Ian Paice (Londyn, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: M. Engelman, barrister, i J. Stephenson, solicitor)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Richard Hugh Blackmore (Nowy Jork, Nowy Jork, Stany Zjednoczone)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający: Richard Hugh Blackmore

Sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy „DEEP PURPLE” – zgłoszenie nr 11 772 721

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 21 marca 2016 r. w sprawie R 736/2015-5

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w sposób uznany przez Sąd za odpowiedni, tak aby zgłoszenie znaku towarowego zostało odrzucone w całości dla wszystkich towarów i usług nim objętych;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 4 rozporządzenia nr 207/2009.

Odwołanie wniesione w dniu 20 czerwca 2016 r. przez FN, FP i FQ od wyroku wydanego w dniu 11 kwietnia 2016 r. przez Sąd do spraw Służby Publicznej w sprawie F-41/15 DISS II FN i in./CEPOL

(Sprawa T-334/16 P P)

(2016/C 305/61)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: FN (Budapeszt, Węgry), FP (Bratysława, Słowacja), FQ (Les Fonts Benitachell, Hiszpania)
(przedstawiciele: adwokaci L. Levi i A. Blot)

Druga strona postępowania: Europejskie Kolegium Policyjne (CEPOL)

Żądania

Wnoszący odwołanie wnosi do Sądu o:

- Uchylenie wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 11 kwietnia 2016 r. F-41/15 DISS II, FN i in./CEPOL, a w konsekwencji,
- stwierdzenie nieważności decyzji CEPOL nr 17/2014/DIR z dnia 23 maja 2014 r. o przeniesieniu CEPOL-u do Budapesztu (Węgry) z dniem 1 października 2014 r., informującej wnoszących odwołanie, że „niezastosowanie się do tego polecenia będzie uważane za wypowiedzenie ze skutkiem na dzień 30 września 2014 r.”,
- stwierdzenie nieważności decyzji CEPOL-u z dnia 28 listopada 2014 r. oddalających zażalenia wnoszących odwołanie, wniesione w okresie 8–21 sierpnia 2014 r., na decyzję z dnia 23 maja 2014 r.,
- nakazanie CEPOL-owi naprawienia szkody i krzywdy doznanych przez wnoszących odwołanie,
- obciążenie CEPOL-u kosztami poniesionymi przez wnoszących odwołanie w niniejszym odwołaniu oraz w sprawie F-41/15 DISS II.